

[Grethe Fenger Møller]

dokumentfalsk eller berigelsesforbrydelser af særlig grov beskaffenhed og grov skattesvig, er undtaget fra nævningebehandling.

Nu har vi noteret os, at justitsministeren ønsker at ændre behandlingen af narkotikasager således, at disse ikke skal være nævningetings-sager, men i fremtiden behandles af byretten under medvirken af domsmænd, men med mulighed for anke til landsretten også under medvirken af domsmænd.

Dette kan vi støtte ud fra den betragtning, at der både under en byretsbehandling og også en eventuel landsretsbehandling vil være medvirken af domsmænd, så man kan sige, at der stadig væk er et element af lægdommere inde i billedet.

Vi kan også støtte de foreslåede ændringer på det familieretlige område. Jeg tror, det er i tidsåndens fokus at lave nye regler om skilsmis-sesæreje, som man foreslår. Jeg tror, der er mange, der ønsker at have særæreje, hvis ægteska-bet opløses ved skilsmisse, men at det er andre vilkår, man ønsker, hvis ægteskabet opløses ved død.

Vi kan også støtte forslaget om at begrænse antallet af dødsboer, hvor der skal skiftes, hvor afdøde har haft særbørn. Endvidere at man moderniserer reglerne om anerkendelse af faderskab ud fra en betragtning om, at mange af de børn, der i dag er født uden for ægteskab, er født i papirløse ægteskaber, og at det ikke kan være rimeligt, at faderen skal møde op i stats-amtet, men at han kan anerkende faderskabet skriftligt med vitterlighedsattestationer.

Endelig kan vi støtte, at der skal betales gebyr dels for indgivelse af ansøgning om navnebevis, dels hvis ikkeherboende ønsker at indgå ægteskab i Danmark.

Vi håber, at lovforslaget kan få en hurtig og positiv behandling i Retsudvalget.

Ole Espersen (S):

Jeg synes, lovforslaget er udtryk for et grund-digt forarbejde, hvor man har taget fat på nogle spørgsmål, som vi – i hvert fald for de flestes vedkommende – bestemt bør drøfte her.

Det, vi måske kan være lidt overraskede over, er sprogbrugen, og den vil jeg gerne beskæftige mig lidt med.

Det er et forslag til lov om forenkling og modernisering inden for Justitsministeriets områ-de, og skal man nu blive lidt i tankegangen, kan

man selvfølgelig spørge, hvem der ikke vil have en moderne dom på 10–15 år i stedet for en af de gammeldags, som vi har nu med nævninge-ting.

Hvem vil ikke have forenklet sin tilværelse, så man ikke behøver overveje, om man skal ap-pellere en byretsafgørelse, der vedrører sager på under 10.000 kr.? Det bliver man jo dejlig fri for. Det er en forenkling, hvis lovforslaget ved-tages.

Hvem vil ikke gerne kunne gøre op med sanktionen for at have kørt efter frakendelse af kørekort under brug af sit Dankort i stedet for at skulle udsættes for frihedsberøvelse? Det er da også en modernisering og en forenkling at kunne bruge Dankortet i stedet for.

Hvem vil ikke hellere have et eksklusivt nav-nebevis til 3.000 kr. i stedet for de gratis tryksa-ger, man får i dag?

Der er også forslag om ændrede regler for anerkendelse af faderskab, og det er sikkert ri-meligt nok. Hvem vil ikke gerne blive far på en moderne måde i stedet for den lidt gammel-dags? Man kan selvfølgelig ærgre sig, når man er kommet lidt op i årene, så man måske ikke kommer til at opleve det, men på den anden si-de er der mange forenklinger, så vi kan måske også slippe af sted med det i min årgang.

I det hele taget synes jeg – for nu at være me-re alvorlig – at der bruges et lidt nedladende sprog over for Folketinget. Jeg synes ikke, det er rimeligt at kalde alt dette her moderniserin-ger eller forenklinger. Det er faktisk ret alvorli-ge emner, der vedrører væsentlige principper i vores strafferetspleje.

Jeg synes heller ikke, det er rimeligt at fortæl-le Folketinget følgende, som der står i bemærk-ningerne til lovforslaget:

»I overensstemmelse med moderne princip-per om brugerbetaling stilles der forslag om, at der fremtidig skal betales gebyr for indgivelse af ansøgning om navnebevis og for ikke herbo-endes indgåelse af ægteskab.«

Jeg synes, det er lidt at tale ned til os her i Folketinget.

Senere i bemærkningerne beskrives indhol-det af ændringen til § 3, en ændring, der jo altså indebærer, at man nu ikke længere skal kunne appellere sager til landsretten, hvis det vedrø-rer mindre end 10.000 kr., altså at man afskærer appelretten. Dette udtrykkes således: